

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ. Το ΕΛΙΝΤ, στα πλαίσια της ερευνητικής και μελετητικής δραστηριότητάς του, εξέδωσε σε ειδικό τεύχος την ενδιαφέρουσα εργασία των κ.κ.

Κ.Α. Φιλίππου, Α.Κ. Φιλίππου και Θ.Ε. Φραγκούλη, ναυπηγών, με θέμα:

«Ναυτικά Ατυχήματα στις ελληνικές θάλασσες και σύγκρισή τους με την πυκνότητα της θαλάσσιας κυκλοφορίας».

Η εργασία αυτή που διαπραγματεύεται ένα ζωτικό πρόβλημα για τον ελληνικό θαλάσσιο χώρο, παρουσιάζεται με ευρεία περίληψη από το αγγλικό πρωτότυπο που είχε προορισμό τον αρμόδιο κρατικό φορέα (Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας) και συντάγη με βάση τα κριτήρια του προγράμματος της ΕΟΚ COST 301.

Σύμφωνα με συμπερασματικό απόσπασμα της εργασίας αυτής, ο αριθμός θαλασσιών ατυχημάτων που συνέβησαν εν πλω, είναι 257 για την πενταετία 1978-1982, σε σύγκριση με τον ολικό αριθμό των καταγραφέντων 484 ατυχημάτων. Και αναφέρει το απόσπασμα αυτό:

• Ο υψηλότερος αριθμός ατυχημάτων παρουσιάζεται στο Κεντρικό και Νότιο Αιγαίο και στη συνέχεια στο Νότιο Ιόνιο. Το Βόρειο Αιγαίο έχει χαμηλό αριθμό ατυχημάτων. Από τους κόλπους μας ο Κορινθιακός έχει πολύ υψηλό αριθμό ατυχημάτων.

Το προβάδισμα στον τύπο των ατυχημάτων, «εν πλω», έχει η ακυβερνησία, αλλά στον Κορινθιακό υπάρχει πολύ υψηλός αριθμός προσαράξεων με εν συνεχεία την περιοχή του Κεντρικού και Νότιο-Ανατολικού Αιγαίου. Επίσης κατακλύσεις παρουσιάζονται στο Κεντρικό & Νότιο Αιγαίο και στο Ιόνιο.

Βεβαίως η εικόνα μπορεί να συμπληρωθεί με τα ατυχήματα πλησίον λιμένων και προσβάσεων όπου ο Θερμαϊκός, ο Νότιος Ευβοϊκός, η περιοχή Λαυρίου και ο Αμβρακικός κόλπος, βρithουν προσαράξεων, καθώς και η ευρύτερη λιμενική περιοχή Πειραιώς. Εξ άλλου ο Πειραιάς έχει τα πρωτεία στον αριθμό πυρκαϊών και συγκρούσεων, όπως είναι φυσικό.

Σε συσχέτιση του αριθμού ατυχημάτων «εν πλω» με την πυκνότητα της θαλάσσιας κυκλοφορίας, ο υψηλότερος δείκτης, με μεγάλη διαφορά από τους λοιπούς, παρουσιάζεται στον Κορινθιακό, με κυρία συμμετοχή στην διαμόρφωση του δείκτη αυτού τις προσαράξεις στην περιοχή Δρεπάνου - Ευήνου και δευτερευόντως του Αράξου, στον Πατραϊκό. Ακολουθεί με υψηλό δείκτη επίσης η περιοχή των Δυτικών Κυκλάδων μέχρι Κρήτης, με κύρια συμμετοχή στην διαμόρφωση του δείκτη τις ακυβερνησίες και στη συνέχεια τις κατακλύσεις και προσαράξεις.

Τελικά, σε συσχέτιση με την πυκνότητα της θαλάσσιας κυκλοφορίας και του μήκους των θαλασσιών οδών που καλύπτονται σε κάθε περιοχή, τους υψηλότερους δείκτες παρουσιάζουν, ο Βόρειος Ευβοϊκός, κυρίως λόγω προσαράξεων, ο τομέας του Σουνίου και η θάλασσα νοτίως της Κρήτης, κυρίως λόγω ακυβερνησιών και ο Κορινθιακός, κυρίως λόγω προσαράξεων.